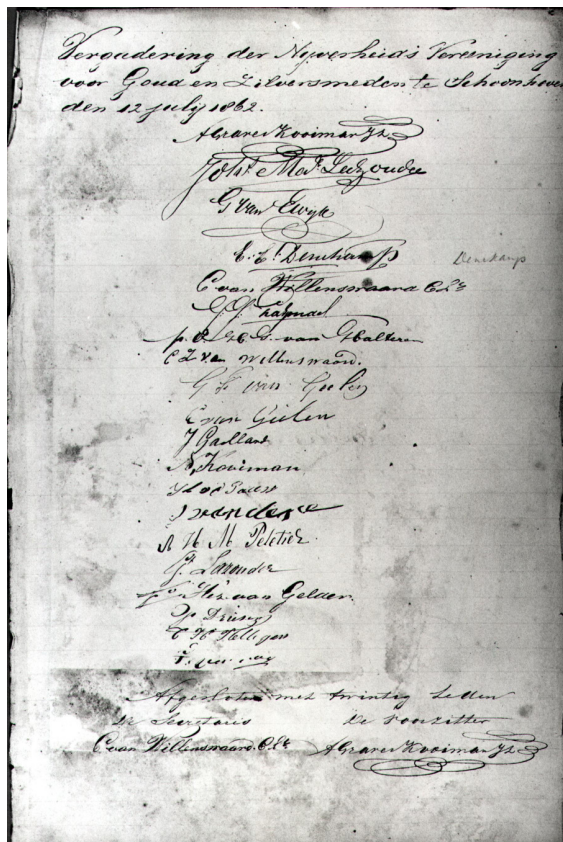

150 jaar Gilde St.Eloy alias de Nijverheidsvereniging: feest in 2012 !¹

Rene Kappers

Het komt niet veel voor dat verenigingen hun 150-jarig bestaan gaan vieren. Schoonhoven heeft zo'n vereniging: het Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy. Aan de vooravond van dit bijzondere jubileum kijken we alvast terug naar de oprichting en naar een aantal belangrijke bijdragen van de verenigde goud- en zilversmeden aan de ontwikkeling van Schoonhoven tot zilverstad. Ook de overgang naar het huidige Schoonhovense Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy komt hier aan bod.

De oprichting in 1862: “de Nijverheidsvereniging voor goud- en zilversmeden te Schoonhoven”.

Afb. 1. Eerste presentielijst van de Nijverheidsvereniging met 20 leden; ledenvergadering 12 juli 1862. Getekend door: Andries Graves Kooiman Jacobszoon, Johannes Marinus Lazonder, Gerrit van Ewijk, Eliazar Ephraim Denekamp, Corstiaan van Willenswaard CLzn, Jacobus Johannes Lazonder, Hermanus Jacobus van Halteren (p.o.), Cornelis Leendert van Willenswaard, Gerrit Frederik van Geelen, Evert van Geelen, Johannes Gaillard, Nicolaas Kooiman, Johannes Leonardus van der Pauw, Jacob van der Ree, Andries Hendricus Maal Peletier, Gerrit Lazonder, (fa) Herz van Gelder, Jacobus Johannes Driesen, Clemens Hendricus Hellegers, Theodorus Verroen. Ondertekend door Andries Graves Kooiman Jacobszoon, voorzitter, en Corstiaan van Willenswaard CLzn, secretaris.
SAMH, AC 1030, Archief Nijverheidsvereniging, Inv.nr. 1, presentielijsten. Foto J. Woltersen.

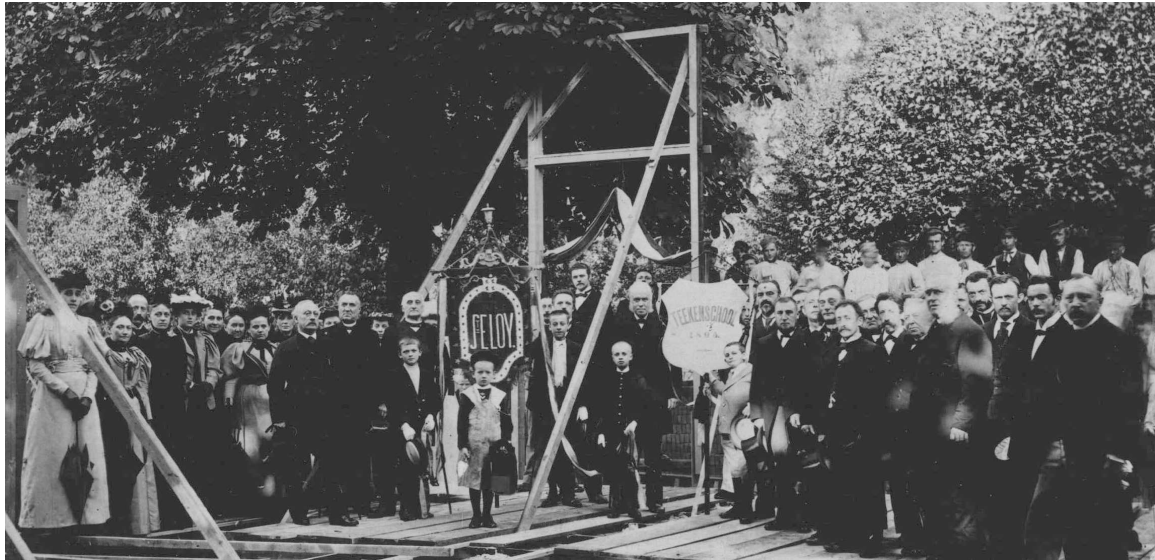
Deze vereniging met zijn lange naam en ‘dubbele e’ is de eerste gedaante van het huidige Gilde St.Eloy. De vereniging werd waarschijnlijk op 18 maart 1862 opgericht. In het eerste kwartaal van dat jaar betaalden 43 zelfstandige goud- en zilversmeden hun eerste contributie.² De oudste presentielijst, die van de ledenvergadering op 12 juli 1862, vermeldde 20 aanwezige leden: grote zowel als kleine bedrijven van die tijd.

De eerste statuten werden door de leden goedgekeurd op 9 februari 1863 en Koninklijk goedgekeurd op 20 februari 1863.³ De vereniging kreeg hierdoor ‘rechtspersoonlijkheid’.⁴ De laatste Koninklijke goedkeuring dateerde van 20 september 1959.⁵

Het tekenonderwijs: 1862 tot 1920.

Naast het algemene doel “het bevorderen van de nijverheidsbelangen van de leden” (cursief rk) was als subdoelstelling ook nog geformuleerd “het aankweken van schoonheidsgevoel en kunstvaardigheid bij werklieden door het bevorderen van het geven van tekenonderwijs”. Voor dit laatste werd door de Nijverheidsvereniging vanaf 1862 het tekenonderwijs georganiseerd, werden tekenleraren gecontracteerd en werd door de vereniging het onderwijs gesubsidieerd. De eerste leraren waren de graveur Andries Kip (van 1863 tot 1866) en de architect Johannes Anthonie Smits (van 1866 tot 1888). Vervolgens waren stadsarchitect Redeker en onderwijzer Brouwer tekenleraren voor onder andere goud- en zilversmeden (tussen 1889 en 1895) maar deze twee werden niet door de Nijverheidsvereniging gecontracteerd noch

gesubsidieerd.⁶ Uiteindelijk resulteerde dat alles, zoals in Schoonhoven algemeen bekend, in 1895 in de bouw van de “Nijverheidsteekenschool” die eigendom was van de Nijverheidsvereniging. In 1920 werd de school inclusief gebouw en inventaris overgedragen -verkocht- aan het Rijk. Uiteindelijk kwam hieruit onze huidige Vakschool voort.⁷

Afb. 2. Pieter Greup jr. het jongetje met de zilveren (!) troffel in de hand, legt de eerste steen van de ‘Teekenschool’ op 9 september 1895. Op de foto staan de goud- en zilvermeden met hun dames en op de achtergrond de bouwvakkers. Het Gemeentebestuur was niet uitgenodigd wegens onenigheid over subsidie.

De heren links van het vaandel v.l.n.r. Gerrit (Regtdoorzee) Greup, Corstiaan van Willenswaard, Nicolaas Kooiman. Rechts naast het vaandel achter de jongeman Cornelis Leendert van Willenswaard. Links naast het bord ‘Teekenschool’ Pieter Greup sr. Rechts naast het bord, Adrianus Andries (Graves) Kooiman. Verder van uiterst rechts naar links: onbekend, Fred.A.Tepe, onbekend, vermoedelijk Pieter Koppenol, vermoedelijk Jacobus Johannes Lazonder, Johannes Gaillard, Hermanus Marinus den Uijl, onbekend, Dirk Hendrik Greup jr (snor).

Foto, onbekende fotograaf, Collectie van Holten.

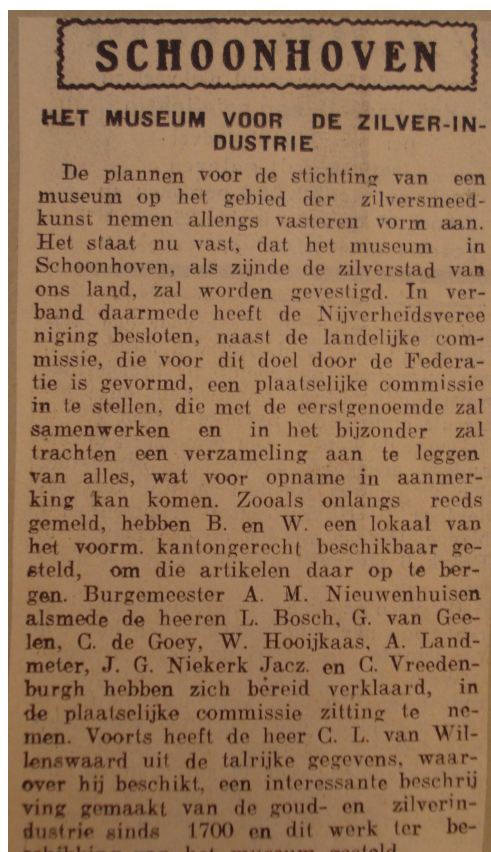
Nutsvoorzieningen, algemene voorzieningen en de oorlog in Schoonhoven.

Minder bekende maar daarom niet minder belangrijke bijdragen leverde de Nijverheidsvereniging aan het tot stand komen van allerlei andere voorzieningen in Schoonhoven. De Nijverheidsvereniging had macht. De vereniging, de leden en bestuursleden bemoeiden zich al dan niet via de Gemeenteraad of anderszins met het tot stand komen van

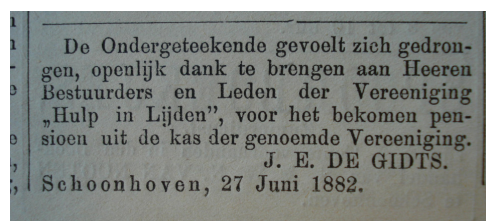
Afb.3. Bestuur van de Nijverheidsvereniging in 1936/37. V.l.n.r. G.van Geelen, G.J.van den Bergh sr, C.L. van Willenswaard, W.Hooijkaas, Jac.G.J.Niekerk, C.de Goeij, Alex.Meijer. Op de achtergrond het uit 1874 daterende vaandel St.Eloy dat anno 2011 gerestaureerd in het Edelambachtshuys staat. Goud en Zilver, 1937, Kenniscentrum Zilvermuseum Schoonhoven.

de particuliere gasfabriek (1856), de gemeentelijke gasfabriek (1895), de waterleiding (1901) en de elektrificatie (1921). Ook bij de aanleg van de spoorlijn (1914), de bouw van de Havenkazerne (1862) en bij de werkverschaffing in de crisis van de jaren 1930 oefende de Nijverheidsvereniging haar invloed uit. En let wel, al in 1936 pleitte de vereniging voor de oprichting van een Nederlands Zilvermuseum: “Het staat nu vast dat het museum in Schoonhoven als zijnde de zilverstad van ons land zal worden

Afb.4. Knipsel uit de Schoonhovensche Courant waarin de Commissie van de Nijverheids-vereniging wordt voorgesteld voor het te vestigen Zilvermuseum in Schoonhoven.

Circa 1936 (ongedateerd). SAMH, ac 1079, Collectie Lugard, doos 94 II t/m 120 en Portefeuille F-178a. (Foto RKa, DSC 3627)

Afb.5. Advertentieknijsel uit de Schoonhovensche Courant van 2 juli 1882, geplaatst door J.E. De Gids. Collectie HOP Schoonhoven

gevestigd"! Er werden zelfs toen al oude gereedschappen en voorwerpen voor ingezameld.

De rol van de Nijverheidsvereniging was verder van cruciaal belang tijdens de bezetting gedurende de tweede wereldoorlog en bij de aanpassing van de goud- en zilverindustrie aan de oorlogsomstandigheden. Het gedeel-telijk omschakelen naar de productie van medische en tandheelkundige instrumenten en brilmonturen voorkwam confiscatie en afvoer van de machines en gereedschappen ten behoeve van de oorlogsindustrie.⁸

“Tot Hulp in Lijden”: sociaal vangnet voor goud- en zilversmeden van 1864 tot 1957.

Kort na de oprichting in 1862 drong echter ook het besef door dat er nog iets anders moest worden geregeld. Er moest een ‘ziekenfonds’ komen! Op 28 juli 1863 werd het fonds door de ledenvergadering van de Nijverheidsvereniging ingesteld en op 1 januari 1864 nam “Tot Hulp in Lijden” een aanvang. Het zou tot ver in de 20^e eeuw het sociale vangnet van de zilverstad zijn, want zowel zelfstandige goud- en zilversmeden als hun werklieden konden lid worden. De contributie werd met dagelijks overwerk door de leden opgebracht. Het fonds deed uitkeringen bij ziekte en bij overlijden. Per 1 juli 1882 -toen er voldoende vermogen was opgebouwd- ging het fonds ook pensioenuitkeringen doen.⁹

Goudsmidsgezel Johannes Eliza de Gids was de eerste gepensioneerde; hij kreeg voortaan 3 gulden per week pensioen. Voor het fonds zou hij ‘een dure’ worden want hij trok 16 jaar pensioen, terwijl hij 18 jaar betaald had. Hij overleed in augustus 1898 op 83-jarige leeftijd.

Kortom de Nijverheidsvereniging bood via haar fonds Tot Hulp in Lijden, brede collectieve onderlinge sociale zorg op lokaal niveau voor de grootste bedrijfstak van de stad.¹⁰

In drie stappen terug naar ‘de roots’: 1920, 1930 en 1957.

Als boven gezegd, werd in 1920 de Teekenschool overgedragen aan het Rijk. Vervolgens maakte in 1930 de komst van de Rijks-ziktewet de uitkeringen door Tot Hulp in Lijden bij ziekte overbodig. In 1929 waren er 129 werkende leden. Het fonds werd nu uitsluitend nog pensioenfonds. In 1935 ontvingen negentien gepensioneerden een uitkering, het hoogste aantal ooit, en waren er 68 leden ofwel betalende deelnemers. Het vermogen van het fonds bedroeg op dat moment de kapitale som van 17.000 gulden.

In 1957 kwam de AOW. Tot Hulp in Lijden werd toen ook als pensioenfonds overbodig en werd in hetzelfde jaar opgeheven de jaarrekening sloot op 16 november 1957.¹¹ Het vermogen was inmiddels geslonken tot 5500 gulden. Naar het zich laat aanzien ontvingen de negen toen gepensioneerden en de nog werkende leden ieder een slotuitkering van ongeveer 175 gulden en toen was het geld op.¹² Voortaan ‘trokken ze van Drees’.

De Nijverheidsvereniging was er nu alleen nog weer voor haar oudste doel ‘het bevorderen van de nijverheidsbelangen van de leden’.¹³ Het bestuur organiseerde daartoe onder meer tentoonstellingen en lezingen over het vak zowel als over de nieuwste technische ontwikkelingen. In december 1925 bijvoorbeeld, sprak de heer R.Swierstra “Chef der afdeling Technische propaganda Philips’ Gloeilampenfabriek te Eindhoven” over het onderwerp “Radio (met lichtbeelden)”.¹⁴ En zo organiseerde de Nijverheidsvereniging bijvoorbeeld ook bedrijfsbezoeken aan een belangrijke leverancier als H.Drijfhout & Zoons te Amsterdam.

Afb.6. Leden van de Nijverheidsvereniging op bezoek bij H.Drijfhout & Zoon's Edelmetaalbedrijven te Amsterdam op 11 september 1947.

Op de voorste rij zitten alle bestuursleden en de Vakschool-directie: v.l.n.r. Alex Meijer (lid), H.Schriek (penningmeester), W.H. van der Jagt (directeur Vakschool), L.Bosch (oud-directeur Vakschool), G.Hooijkaas (secretaris), G.J. van den Bergh (voorzitter), Aart Jan Baardwijk (lid), G.Vreedenburg (bestuursadviseur), Arie Pluut Azn (lid), J.C.Voorsluijs (lid).

Achterste staande rij: Lohuijzen (vert.Drijfhout), Jac.A.Hooijkaas, P.van Alphen, Alb.Meijer (B.A.), onbekend, D.P.M.Gaillard, H. de Leeuw den Bouter, D.den Oudsten, A.de Joode, M.L.Deerenberg, K.Kovacevits, Adr.Heijkoop, C.A.de Groot, A.Pluut sr.

Middelste staande rij: J.J.Mesker Azn (chef smelterij Drijfhout), onbekend (medewerker Drijfhout), Meijer (essayeur Drijfhout), Gosewijn van Geelen, Tjalling Seton Janzn, onbekend (medewerker Drijfhout), R.H.Smith (filiaalhouder Drijfhout Schoonhoven), Jan Hooijkaas Jaczn, C.Stigter, G.A.van Engelen ('de knalpot'), W.Rond, Edeling, H.Hooijkaas, Soulet (dir.Drijfhout).

Voorste staande rij: E.van de Ree, J.C.(Cor) Seton, Veldkamp (beambte Waarborg), Adr.Rous, J.Huisman, Ant.Huisman, C.van Oostrom Pzn, A.N.Meijer, P.van Oostrom, Jac. van Os van den Abeelen, J.C. (Jan) Seton, N.Kok, D.J.Deumes.

Collectie J.C.Voorsluijs, Historische Vereniging Schoonhoven. Foto M.C.Meyboom, Amsterdam.

De overgang in de jaren 1980.

In de jaren 1970 en '80 kwamen grote veranderingen in de zilvermarkt. Berucht is het speculatieve optreden van de Amerikaanse gebroeders Hunt: de zilverprijs ging in korte tijd door het dak. En al langer verdrong roestvrij staal het traditionele tafelzilver. ‘Lage-lonen-landen’ kwamen op. Bedrijven in Schoonhoven kregen het uiterst moeilijk. Ook verdween in 1987 de Waarborg uit Schoonhoven met als gevolg een sterke stijging van de logistieke kosten voor het keuren. De ‘maakindustrie’ in de zilverstad ging langzamerhand teloor. Er was daarentegen wel een opleving van weer ambachtelijk werkende goud- en zilversmeden. Die waren nu echter meer artistiek georiënteerd: zilverkunst en moderne sieraden. Ook wilden zij rechtstreeks aan het publiek verkopen, iets dat binnen de Nijverheidsvereniging ‘not done’ was. Men had altijd aan groothandel en juweliers verkocht. De ‘nijverheidsbelangen van de leden’ gingen daardoor sterk uiteenlopen en de eens zo machtige Nijverheidsvereniging verloor haar betekenis. De vereniging leidde uiteindelijk midden jaren 1980 een kwijnend bestaan.

Het Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy: 1988.

Het initiatief om 'de Zilverdag' op tweede Pinksterdag in 1985 te organiseren, bundelde oude en nieuwe krachten. Daarnaast vergrootte het dreigend vertrek van de Waarborg uit Schoonhoven de wil tot samenwerking. Op 12 november 1984 nodigde de Nijverheidsvereniging per brief de goud- en zilversmeden van Schoonhoven uit voor een gezamenlijke bespreking over de toekomst van het Waarborgkantoor Schoonhoven.¹⁵ De sluiting van de Waarborg bleef de gemoederen in de jaren daarna bezig houden. Onder meer werd een eigen 'Schoonhovens stempelmerk' bedacht.¹⁶ In 1987 werden daarom stappen ondernomen om de Nijverheidsvereniging zo gezegd "nieuw leven in te blazen". In een vergadering van 12 november 1987 werd unaniem besloten tot de "heroprichting" van de Nijverheidsvereniging hoewel de vereniging juridisch noch feitelijk ooit was opgeheven; als rechtspersoon bestond de vereniging nog steeds.¹⁷

In de ledenvergadering van de nu nieuw leven ingeblazen Nijverheidsvereniging werd vervolgens op 4 februari 1988 besloten tot een nieuwe naam die meer recht zou doen aan de nieuwe tijdgeest: 'het Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy'.¹⁸ De vereniging met de nieuwe naam was dus gewoon de voortzetting van de Nijverheidsvereniging. In de statuten van 29 februari 1988 bevestigde notaris Paarlberg dat ook: "het Gilde acht zich de voortzetting van de Nijverheidsvereniging". Naast nieuwe gildeleden werden vrijwel alle oude leden van de Nijverheidsvereniging, inclusief vroegere bestuursleden, weer lid van de vereniging met de nieuwe naam, het Gilde St.Eloy. De eerste ledenlijst van het Gilde telde 23 leden¹⁹; de huidige anno 2011 telt er overigens 48.

Afb.7. De leden van het Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy in 1995 na afloop van een ledenvergadering; afgedrukt in St.Eloy Journaal, 4e jaargang, mei 1995. Foto Rob Glastra, Collectie Henk Sauër.

V.l.n.r. van voor naar achter: 1e rij, Annet Tjho, Jaap Boonstoppel, Cor Kuijf, André Visser, 2e rij, Jan van Nouhuijs, Jacob Gelderblom, Bep den Oudsten, André Gelderblom, 3e rij, Bert Looren de Jong, Huub Rogier, Gabri Schumacher, Clemens Imholz, 4e rij, Maarten Smit, A.Th.M.Smiers (penningmeester), Henk Sauër, Albert Bachmaier, Bas Stigter, ?Folkert Akkerman? (medewerker Gebr.Niekerk), 5e rij, Arie Pluut, Remco Duel, Pim (Herman) Duel, Arne Pluut, At Brandenburg, Ad Eijgensteijn, Gerard den Oudsten.

St.Eloy publieksgericht: de nieuwe koers.

Na de Zilverdag volgden andere initiatieven gericht op het publiek: Zilver in Beweging, Meesterstukken, De Noviteitenshow, Zilverkunst, de 'Schoonhoven Silver Award', het Nationaal Zilverstad Symposium, de Jan van Beaumontprijs, de Eresleutel van de Zilverstad en de Nacht van het Zilver. Al deze activiteiten werden de afgelopen 25 jaar mogelijk dank zij actieve leden en hun vereniging St.Eloy. Maar ook richting zakelijke afnemers werden er nog initiatieven ontplooid. Zo werd vanaf 1989 door St.Eloy drie maal een Mini-beurs georganiseerd in de showroom van

Afb.8. Gezellige drukte tijdens de 19e Nationale Zilverdag in 2003. De Zilverdag is één van de meest succesvolle publieks-gerichte activiteiten waar het Gilde St.Eloy en de leden altijd actief aan deelnemen; in 2011 voor de 27e maal. Foto Niestadt.

Hooijkaas en werd in jaren 1992 tot en met 1995 twee maal per jaar een nieuwsbrief uitgegeven gericht op juweliers en grossiers, het “Sint Eloy Journaal”.

Namen van actieve gildeleden die bij die initiatieven hoorden zijn onder meer, in willekeurige volgorde, Arie en Arne Pluut, Dick van de Lagemaat, Bep den Oudsten, Albert Bachmaier, Jan van Nouhuijs, Cor Kuijf, Gemke Jager, Huub Rogier, Wouter van Baalen, Paul de Vries en Rene Kappers.

De Nijverheidsvereniging is vandaag na 149 jaar dus nog altijd springlevend, zij het onder een andere naam. De vereniging viert volgend jaar weer feest: 150 jaar Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy.

rka/5 juni 2012

Noten.

¹ Dit artikel verscheen eerder in 'Het Leven in Schoonhoven' nr.4, mei 2011 (p.86-90), echter daar zonder noten en/of bronvermeldingen. Nast de noten zijn in de huidige versie ook enkele correcties en aanvullingen aangebracht, met name in de fotobijschriften bij personen. Begin 2012 besloot het bestuur van het Gilde St.Eloy het jubileumjaar te laten beginnen op 1 december 2012, 'Sint Eloydag', de internationaal traditionele feestdag van alle smeden, en te laten eindigen op 30 november 2013, 'Sint Andriesdag', de traditionele feestdag van de Schoonhovense goud- en zilversmeden sinds 1629.

² Correspondentie van de Nijverheidsvereniging uit de 20^e eeuw (12 nov 1984) vermeldt in het briefhoofd "Opgericht 16 september 1861". Voor deze datum zijn tot heden geen contemporaine bewijzen gevonden. Jubilea (50, 75 en 100 jaar) werden in 1913, 1937 en 1962 gevierd. Aangezien door de leden voor het volle 1^e kwartaal 1862 contributie werd betaald, ligt het praktisch gesproken wel in de rede dat de feitelijke oprichting voor 1 januari, dus in 1861 heeft plaats gevonden.

³ R.Kappers, De Nijverheidsvereniging van Goud- en Zilversmeden in Schoonhoven. Oprichting doel en draagvlak. Bestuurders en eerste leden. Zilvercahier nr. 3, Stg Vriendenkring Nederlands Goud-, Zilver- en Klokkenmuseum, Schoonhoven 1 feb 1997.

⁴ Zie ook: Instituut Nederlandse Geschiedenis (ING), Erkende Vereniging, Lopend onderzoek, www.inghist.nl; geraadpleegd 9 april 2011.

⁵ Archief Gilde St.Eloy, CD-1, jaar 1984, Briefhoofd correspondentie Nijverheidsvereniging.

⁶ R.Kappers, Tekenonderwijs voor 1896 op initiatief van de Nijverheidsvereniging voor goud- en zilversmeden in Schoonhoven. In: Jean-Pierre van Rijen (red.), De Stavelij Jaarboek, De Nederlandse Zilverclub, Nijmegen 2003, p. 61-68.

⁷ Mieke van Baarsel, Een eeuw Vakschool. Geschiedenis van de vakschool voor goud- en zilversmeden en horlogemakers in Schoonhoven. De Vakschool, Schoonhoven 1995.

⁸ Titia Hooijkaas-van Leeuwen, Hooijkaas. Schoonhovense zilver in ambacht en serie. Waanders, Zwolle 2011.

⁹ Archief Nijverheidsvereniging, SAMH, ac 1030, inv.nrs. 19-23; Collectie Rikkoert Edelambachtshuijs, Notulenboek "Tot Hulp in Lijden", 26 april 1911 tot 14 mei 1957; Collectie Rikkoert Edelambachtshuijs, Rekeningenboek "Tot Hulp in Lijden", 1 mei 1882 tot 16 november 1957.

¹⁰ R.Kappers, Tot Hulp in Lijden: op zoek naar zekerheid voor zilversmeden. Het Leven in Schoonhoven, nr.9, p.241-243, Uitgeverij Kwadraat, Schoonhoven, oktober 2011.

¹¹ Schoonhovensche Courant, 4 december 1957, Necrologie G.J. van den Bergh sr. Hierin wordt gewag gemaakt van het "...juist dezer dagen ...opgeheven ...ziekenfonds ...waarvan hij de penningen beheerde."

¹² In het Notulenboek is als los stuk een (ongetekende) overeenkomst aanwezig waarin tussen bestuur en deelnemers en gepensioneerden een afkoopregeling werd overeengekomen. Op de achterzijde staan aantekeningen over de rechten van diverse personen. Notulenboek Tot Hulp in Lijden 1911-1957, Collectie Rikkoert Edelambachtshuijs (kopie collectie Kappers).

¹³ Kappers, 1997, Nijverheidsvereniging, p.6-7.

¹⁴ Circulaire Nijverheidsvereniging, 'Winterprogramma', SAMH, ac 1078, Collectie Van Willenswaard, CW 7/4 (Rka. nr. DSC 3411)

¹⁵ Archief Gilde St.Eloy, CD-1, jaar 1984. Correspondentie 12 november 1984. En al op 26 juni 1984 stuurde een ad-hoc commissie namens het bestuur van de Nijverheidsvereniging een uitnodiging voor een bijeenkomst en het daarbij aanbieden aan de medewerkers van Waarborgkantoor Schoonhoven van zilveren "herinneringsplaten".

¹⁶ Archief Gilde St.Eloy, CD-1, krantenknipsels en correspondentie 1985, 1986, 1987.

¹⁷ Collectie J.Wibbens, Nijverheidsvereniging van Goud en Zilversmeden te Schoonhoven, Uitnodiging voor vergadering 4 februari 1988, met verslag van vergadering 12 november 1987. Uitnodiging bijeenkomst en verslag bijeenkomst 21 september 1987; onderwerp, een stempelmerk voor de Schoonhovense goud- en zilversmeden.

¹⁸ Notulen vergadering Nijverheidsvereniging van Goud en Zilversmeden te Schoonhoven (op de uitnodiging) / Schoonhovens Goud- en Zilversmidsgilde St.Eloy (op de notulen), 4 februari 1988. Met besluit (1) tot naamswijziging en (2) de expliciete vermelding dat de vereniging "...een voortzetting is van de in 1861 opgerichte Nijverheidsvereniging." Opgemaakt 15 feb 1988 door A.Pluit. Genoemd eerste bestuur: voorzitter J.E.M.Elbertse, secretaris A.J.Pluit (rka: Arne Johan), penningmeester A.Smiers, lid J.Gelderblom, lid C.Kuijff.

¹⁹ Archief Gilde St.Eloy, CD-1, jaar 1988